

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e223541.pdf> (tilgået 31. maj 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Grundtvig:

Kamp uden Seier, den kjender jeg godt, tildeels af Danmarks Erfaring ifjor, og allenfals af min egen Erfaring, og den er vistnok i sig selv ubehagelig; men saalænge Krigen fortsættes med Kraft, lever der dog Haab om Seier, og derfor foretrækker jeg den langt for enhver slavisk Underkastelse. Seier uden Kamp, den anseer jeg derimod for tomme Ord; tomme Ord, der kun ere gode til at glimre i franske Taler, og de ville aldrig findes tommere, end naar de skulle trøste os Danskere midt under den farligste Krig, vi have ført siden Niels Ebbesens Dage, altsaa i hele 500 Aar. Derfor fristes jeg som dansk Rigsdagsmand til at spørge det hele Ministerium, om det virkelig tiltroer sig en Statsklogskab, der kan fordunkle baade Metternichs og Talleyrands, saa at det, hvad jeg anseer for umuligt, kan, ved blotte Underhandlinger, uden Sværds slag, opnaae den virkelige Besiddelse af Hertugdømmet Slesvig, eller om det nærværende Ministerium, ligesom det forrige, af Gru for den unaturlige Krig eller af andre Grunde har opgivet Slesvig og dermed Danmarks Frihed og Selvstændighed, saa at det kun vil vedblive at udskrive Mandskab i alle Kroge og ruste sig af alle Kræfter for at anvende de til Krigens kraftige Fortsættelse bevilgede Millioner og for at oppebie den Tid, da det udpiinte Slesvig, den udmattede Krigshær og den modfaldne Mængde ville raabe høit paa Fred, Fred til enhver Priis, Fred af hvilket som helst Slags, blot for at blive Krigslivet qvit og faae en rolig Søvn. Jeg fristes til at gjøre dette Spørgsmaal; men efter Alt, hvad jeg har hørt fra Ministerbordet, idag som igaar, og med Hensyn paa Alt, hvad jeg forgjæves har lyttet efter, saa vil jeg dog ingenlunde idag igjen, og ventelig aldrig mere, trætte eller uleilige Ministeriet med mine unyttige Spørgsmaal, men jeg vil kun med den Ærlighed og Aabenhed, som falder Dannemænd naturlig, sige baade til det, til Rigsforsamlingen og til Folket, hvad der staaer klart for mig som gammel Lærling i Verdenshistorien, at paa denne Maade kan Danmark visselig ikke frelses, men gaaer med stærke Skridt sin Undergang, Lemlæstelse, Sønderrivelse, Opløsning, Skam og Skjændsel imøde. (Stærk] Hyssen.)